

« zurück blättern vor »

FAJER subst. m. sgl., ab 1873. **1)** ‘Begeisterung, Eifer’ – ‘zapal, gorliwość’: 1873 Kur.Świąt.nr 42 s.4, WIECZ *Choćby mnie palit fajer*. ◦ 1897 Mucha nr 47 s.2, WIECZ *Wnet uczuje w sobie poetyczny fajer*. ◦ †1898 Jun., Sw *Dobry jest taki F[fajer] w interesie, taka dbałość o grosz i poszanowanie dla niego*. ◦ 1924 Mar Kaw. 40, WIECZ *Zamknąwszy zupełnie oczy, grał z fajerem*. – Sw (gw.) sowie SPA 1916. **2)** ‘Feuer’ – ‘ogień’: [hapax] 1896 Kur.Świąt.nr 12 s.12, WIECZ *A “fajer” pan masz? Podałem mu zapalki*. ◦ **Etym:** nhd. *Feuer* subst. n., ‘Feuer; Eifer’, GRI. ◦ **Konk:** *ogień* subst. m., bel. seit Ende 14. Jh., STP, zuerst geb. MA CZ, nur für Inh. 2; *zapal* subst. m., bel. seit 1620 (1623), L, zuerst geb. CN, nur für Inh. 1.

« zurück blättern vor »